

Profesora **Jacka Woźniakowskiego** poznałem najpierw z lektury książki **"Czy kultura jest do zbawienia konieczne potrzebna?"**

(1988). Po latach, podczas jednego z sejmików Placówek Wychowania Pozaszkolnego w Krakowie miałem okazję słuchać wykładów Zaczętego myśliciela. Okazja taka powtórzyła się w 2004 roku. Skorzystałem. Wtedy rozmawialiśmy dłużej. Planowaliśmy, wspólnie z profesorem Jego wykład w Jaśle. Miało to spotkanie dotyczyć wykorzystania i marnowania różnych obszarów kultury. Choroba profesora uniemożliwiła ten zamysł.

Wczoraj (29 listopada 2012) w nocy dotarła do mnie ta smutna wiadomość. W wieku 92 lat zmarł w czwartek w Warszawie Jacek Woźniakowski - historyk sztuki, pisarz, publicysta, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, współzałożyciel Wydawnictwa Znak, były prezydent Krakowa, członek Papieskiej Rady Kultury.

Zmarły Profesor Jacek Woźniakowski jest autorem wielu cenionych i lubianych przez czytelników książek, wśród nich m.in. "Laik w Rzymie i Bombaju"(1965); "Co się dzieje ze sztuką" (1974); "Tatry w poezji i sztuce polskiej" (1975); "Czy artyście wolno się żenić?" (1978); "Świeccy" (1987).

Zachowam tę postać w doczesnej pamięci. W archiwum domowym jest autograf mistrza, kilka fotek i ta książka w czarno białej tonacji, miękkich oprawkach; **"Czy kultura jest do zbawienia konieczne potrzebna?"** , w której

profesor Świętej Pamięci Jacek Woźniakowski zawarł swe wieloletnie rozważania o kulturze i jej związkach z chrześcijaństwem. Te spisane myśli są tak pojemne, że nawet przedstawienie spisu treści dzieła nie odda treści tego swoistego konglomeratu rozmaitych zagadnień, zjawisk i refleksji. To trzeba nieustannie studiować co też czynię.

